

Το Αντάμωμα της Αγάπης

Ορθοδοξία / Εορταστικοί λόγοι

(†) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας

***«Αναστάσεως ημέρα, και λαμπρυνθώμεν τη πανηγύρει
και αλλήλους περιπτυξώμεθα... συγχωρήσωμεν πάντα τη Αναστάσει
και ούτω βοήσωμεν Χριστός Ανέστη»***

Αναστάσεως ημέρα! Η πίο χαρούμενη ημέρα των Ορθοδόξων πιστών! Η μεγαλύτερη εορτή της Εκκλησίας! Το μαγαλύτερο πανηγύρι των Ορθοδόξων, που αγγίζει τις καρδιές όλων. Ακόμη και εκείνοι, που για διάφορους λόγους δεν εκκλησιάζονται συχνά, τη νύχτα της Αναστάσεως, σπεύδουν στην Εκκλησία, ακόμη κι αν χρειάζεται να διανύσουν πολλά χιλιόμετρα, για να ακούσουν τον νικητήριο ύμνο «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»! Οι αναμμένες πασχαλινές λαμπάδες, που κρατούν στα χέρια τους οι πιστοί, φωτίζουν τα πρόσωπά τους που λάμπουν από χαρά! Με γελαστά χείλη, τσουγκρίζοντας τα πασχαλινά αυγά, ανταλλάσσουν τον αναστάσιμο χαιρετισμό: «Χριστός Ανέστη!» - «Αληθώς Ανέστη!». Και οι καρδιές εκείνων που έχουν ψυχρανθεί με τους συγγενείς, φίλους και συνεργάτες από παρεξηγήσεις ή άλλες ανθρώπινες αδυναμίες, θερμαίνονται πάλι. Συγκινητικά περιστατικά συμβαίνουν κάθε χρόνο στη γιορτή του Πάσχα. Άνθρωποι, που είχαν

ψυχρανθεί μεταξύ τους, πλησιάζουν ο ένας τον άλλον, πέφτουν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου, αλληλοσυγχωρούνται και από εκείνη την ώρα η αγάπη του Αναστάντος Χριστού θρονιάζεται στις ψυχές τους. Ανταποκρίνονται έτσι στο κάλεσμα του υμνωδού:

Ας συγχωρέσουμε τα πάντα και ας αγκαλιαστούμε ο ένας με τον άλλον, για να πούμε όλοι μαζί ότι Αναστήθηκε ο Χριστός! Εμείς οι Ορθόδοξοι, αδελφοί, το Πάσχα κατ'εξοχήν γιορτάζουμε την Αγάπη:

Την αγάπη του Αναστάντος Κυρίου μας προς όλο το ανθρώπινο γένος.

Τη δική μας αγάπη προς τον Λυτρωτή μας Αναστάντα Χριστό.

Και την αγάπη που έχουμε μεταξύ μας.

Η αγάπη από τη φύση της είναι προσφορά προς τον άλλο, διαφορετικά δεν είναι αληθινή. Ο μαθητής της αγάπης, ο Απόστολος Ιωάννης γράφει: «Εμείς αγαπάμε τον Θεό, γιατί Εκείνος πρώτος μας αγάπησε» (Α' Ιωάν.4,19). Η αγάπη του Ιησού προς τους Αποστόλους αλλά και προς όλους τους μαθητές που τον ακολουθούσαν του εκδηλώθηκε σε τέλειο βαθμό, πριν από τα εκούσια Πάθη Του (βλ. Ιωάν. 13,1). Έσκυψε ο Ιησούς και έπλυνε τα πόδια των μαθητών Του, όπως έκαναν οι δούλοι την εποχή εκείνη. Στον Μυστικό Δείπνο τούς παρέδωσε το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, τους έθρεψε με το Άγιο Σώμα και Αίμα Του. Καρφώθηκε στο Σταυρό για τη σωτηρία όλων. Και αναστήθηκε με δόξα, για να χαρίσει σε όλους μας τη ζωή που δεν γνωρίζει τέλος μέσα στην αναστημένη Του παρουσία.

Πώς μπορούμε να μείνουμε ασυγκίνητοι, αδελφοί, μπροστά στις αμέτρητες ευεργεσίες που μας πρόσφερε ο Κύριός μας; Αυτές που επαναλαμβάνουμε σε κάθε θεία λειτουργία, όταν τις απαριθμούμε και τον ευχαριστούμε: τη δημιουργία του κόσμου, τη δική μας δημιουργία, τη φιλανθρωπία του στην αποστασία μας, την Ενανθρώπησή του εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, τη διδασκαλία του, τα εκούσια πάθη του, την ένδοξη του Ανάσταση, τη θέωση της θνητής και φθαρτής φύσης μας μέσα στο δικό του Θεανθρώπινο Σώμα που αναλήφτηκε στους Ουρανούς, το Πνεύμα το Άγιο που συγκροτεί την Εκκλησία και ενεργεί τον εξαγιασμό μας.

Δεν ομολογούμε και εμείς ενσυνείδητα, όπως ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «Εμείς αγαπάμε τον Θεό, γιατί Εκείνος πρώτος μας αγάπησε»; Και ως πιστοί μαθητές του Κυρίου δεν αγωνιζόμαστε να ζήσουμε σύμφωνα με τις εντολές του, όπως ο ίδιος μας προτρέπει «Αν με αγαπάτε, τηρήστε τις εντολές μου» (Ιωάν.14,15);

Αυτή όμως η αγάπη μας προς τον Αναστημένο Κύριό μας για να είναι γνήσια, πρέπει να συμπεριλαμβάνει και τους αδελφούς μας. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στο σημείο αυτό είναι σαφής: «Αν κάποιος πει αγαπώ τον Θεό, μισεί όμως τον αδελφό του, είναι ψεύτης. Γιατί, πραγματικά, αυτός που δεν αγαπάει τον αδελφό του, τον οποίον βλέπει, πώς μπορεί να αγαπάει τον Θεό, τον οποίο δε βλέπει; Αυτή την εντολή μας έδωσε ο Χριστός. Όποιος αγαπάει το Θεό πρέπει ν' αγαπάει και τον αδελφό του» (Α' Ιωάν.4, 20-21).

Αυτή είναι η προϋπόθεση, για να γιορτάσουμε αληθινά το Πάσχα: να είμαστε συμφιλιωμένοι με τον Θεό, τον συνάνθρωπο, τον γείτονα, τον εαυτό μας. Και σε αυτό μας παρακινεί ο μεγάλος ποιητής Διονύσιος Σολωμός με τους ολοζώντανους στίχους του:

Χριστός ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες, όλοι, μικροί – μεγάλοι, ετοιμαστείτε μέσα στις εκκλησίες τες δαφνοφόρες, με το φως της χαράς συμμαζωχτήτε ανοίξετε αγκαλιές ειρηνοφόρες μπροστά στους Αγίους και φιληθείτε! ...

πέστε Χριστός Ανέστη, εχθροί και φίλοι!

Γι' αυτό τον λόγο η Εκκλησία την Κυριακή του Πάσχα τελεί τον Έσπερινόν τῆς Αγάπης. Θα μπορούσαμε να τον ονομάσουμε αντάμωμα της αγάπης. Προσερχόμαστε, για να αναθερμάνουμε τη μεταξύ μας αγάπη μας, να συμφιλιωθούμε, να ανταλλάξουμε για μία ακόμη φορά τον αναστάσιμο χαιρετισμό. Και με αυτόν τον τρόπο να δώσουμε την καλή μαρτυρία, ότι είμαστε πράγματι παιδιά του Θεού της αγάπης, που διαρκώς θυσιάζεται πάνω στον Σταυρό για όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους.

Αδελφοί και αδελφές μου,

αγαπημένοι και συμφιλιωμένοι μεταξύ μας, ας εορτάσουμε όλοι μαζί την ένδοξη Ανάσταση του Κυρίου μας, που μας οδηγεί εκ του θανάτου εις την ζωήν. Όλοι μαζί, χωρίς να κάνουμε διακρίσεις φυλής, χώρας, κοινωνικής τάξεως, ως μέλη μιάς οικογένειας, της μεγάλης πνευματικής οικογένειας του Αναστάντος Χριστού μας,

ας χαρούμε «τήν λαμπροφόρον ἡμέραν της Αναστάσεως»• το «Ιερόν Πάσχα»• το «τερπνόν Πάσχα»• το «Πάσχα λύτρον λύπης»• το «πάντας ἀγιάζον πιστούς, Πάσχα», όπως ψάλλει ο υμνωδός και όλοι εμείς μαζί του απόψε και σε όλη την περίοδο του Πάσχα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

<https://bit.ly/2SbRBLP>